

Un slujitor mentorat de Duhul Sfânt (3)

MARIN SANDU,
Pastor pensionar

Fiecare slujitor întâmpină greutăți în lucrare și are parte de multe lucruri neplăcute, însă nu trebuie să uite că el trebuie să-I placă Domnului mai întâi și apoi bisericii. Nu trebuie să uite că slujirea lui trebuie să fie fără pată și fără zbârcitură. Datoria Bisericii este să-l susțină în rugăciune și să-l ajute atunci când are nevoie.

Îmi amintesc că, odată, mai mulți pastori tineri m-au invitat la o întâlnire de-a lor pentru a-mi cere sfatul cu privire la mărturisire, cum trebuie ea făcută. Le-am spus cum am procedat eu și cred că așa și trebuie făcut. Pastorul, diaconul sau alt membru din comitet nu trebuie sub nici o formă să divulge la alții (nici măcar soției!) destăinuirea făcută de membrii bisericii. Mărturisirea este confidențială și așa trebuie să rămână cu o singură excepție: dacă cel ce se mărturisește urmează să facă vreun rău cuiva sau lui însuși.

Sfatul meu pentru pastori și prezbiteri este următorul: „*Luați seama dar, la voi înșivă și la toată turma pe care v-a pus Duhul Sfânt episcopi, ca să păstoriți Biserica Domnului pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său*” (Fapte 20:28).

„*Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus și mulțumiți prin El lui Dumnezeu Tatăl.*” (Coloseni 3:17)

Am luptat pentru promovarea tineretului în slujbe bisericesti și i-am îndemnat pe cei vârstnici să predea ștafeta.

În 1989 am fost numit în Comisia de Propuneri alături de alți patru frați: Pavel Bochian, Alecsie Vamvu, Gagea Ioan, Ghinuț Vasile. Datoria noastră a fost să propunem câțiva frați pentru comitetul Filialei Oradea. Printre candidați se aflau și Mudura Florian și Marinel Mesaroș. Dânșii erau tineri, erau deja membri în Filiala Oradea și amândoi absolviseră Seminarul

Teologic Penticostal de la București.

Eu i-am propus pe cei doi și fratele Ghinuț și cu fratele Gagea au fost de accord cu propunerea mea, însă fratele Bochian și fratele Vamvu au fost împotriva, motivând că Departamentul Cultelor nu-i va accepta pe cei doi propuși de mine.

Deși eram trei contra doi, tot nu puteam face ceea ce ne doream; am continuat totuși să pledez pentru promovarea celor doi slujitori tineri. Le-am reamintit fraților de personajul biblic Daniel. El era un om supus și respecta toate legile și poruncile date de împărat, totuși în ceea ce privește restricția pusă cu privire la închinare, Daniel nu a mai putut fi ascultător. Închinarea înaintea lui Dumnezeu a fost mult mai importantă, mai importantă chiar decât propria-i viață.

În cele din urmă, fratele Bochian ne-a spus că o să încerce să trateze cu inspectorii Departamentului și îi va ruga ca la alegerile Consiliului Bisericesc să-i aprobe pe cei doi în conducerea Cultului Penticostal. Am spus atunci că dacă nu vor fi aprobați nu se vor ține alegerile, însă Dumnezeu a schimbat toate lucrurile prin revoluția din decembrie '89.

Noile alegeri s-au ținut la Cluj, fără reprezentanții Departamentului Cultelor, care în toți acei ani au controlat și manipulat alegerile. Dacă pe listele cu candidați apărea vreo persoană care nu „juca” conform voii lor, atunci acea persoană era tăiată de pe listă. În urma alegerilor din 1990 Florian Mudura a fost ales președintele Filialei Oradea, iar Marinel Mesaroș, a fost ales președintele Filialei Cluj și vicepreședinte al Cultului Penticostal.

După revoluție, tineri slujitori penticostali s-au adunat în București, la sediul Cultului Penticostal din strada Carol Davila 81, cerând ca vechea conducere să fie înlocuită cu tineri.

Fratele Trandafir, știind că eu eram un susținător al celor tineri m-a chemat de urgență la București, deși nu

„*Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu.*” (Evrei 13.7)

eram în Consiliu Bisericesc. Ajuns acolo, i-am găsit pe tineri adunați la demisolul clădirii și punând la cale înlocuirea bătrânilor din conducerea Cultului.

Am stat de vorbă cu ei și, printre altele, le-am reamintit de greșeala lui Roboam, care a ignorat sfatul bătrânilor în favoarea celui primit din partea tinerilor, rezultatul fiind unul catastrofal - dezbinarea împărăției (1 Impărați 12:6-13).

Am propus ca în noul Consiliu Bisericesc, pe lângă bătrâni să fie aleși și tineri, urmând să propunem această variantă și celor mai în vârstă care ne așteptau sus la etaj. Pentru ca această propunere să intre în vigoare aveam nevoie de acceptarea acestora. Dintre tineri, Moise Ardelean a fost primul care a acceptat sfatul meu, iar apoi și restul.

Înainte de a intra în camera unde erau adunați frații în vârstă am auzit pe unul dintre ei zicând:

- Ce cred ei? (se referea la tineri). Dacă punem înaintea fraților problema aceasta (a alegerilor pentru Consiliul Bisericesc) mai mulți vor fi de partea noastră, decât de partea lor.

Ajuns în fața bătrânilor, mi-am început cuvântarea de la cuvintele auzite.

- Fraților, ne-am luptat ani de zile împotriva dezidenței, iar acum ne facem și noi dezidenți? Calculăm câți sunt cu ei și câți sunt cu noi? Să învățăm de la Samuel, care, deși a fost înlăturat, așa ca și noi, bătrânii, nu a încetat să se roage pentru popor: „Depart de mine iarăși să păcătuiesc împotriva Domnului, încetând să mă rog pentru voi! Vă voi învăța calea cea bună și cea dreaptă.” (1 Samuel 12: 23). Haideți să-i acceptăm pe cei tineri în Conducerea Cultului, să ne rugăm pentru ei și să-i învățăm din experiențele noastre.

Fratele Sandru Trandafir a fost primul care a acceptat propunerea mea și a susținut-o. Și ceilalți frați au acceptat ideea, de asemenea. Duhul Domnului a lucrat în acea zi și nu s-a

ajuns la dezbinarea Cultului.

Mai târziu s-a format un Consiliu Bisericesc în care au fost aleși și tineri și bătrâni, printre care am fost și eu. Implicarea tinerilor în conducerea Cultului a fost un lucru bun, un semn de unitate frățească.

În 1992 mi-am depus cererea de pensionare la Filiala Cluj. Am continuat să fiu pastor de sector și membru în Comisia de Disciplină a Filialei Cluj până în anul 2003, când am depus o altă cerere rugând să mi se aprobe predarea sectorului unde slujeam unui pastor mai tânăr ca mine, și anume fratelui Miclea Daniel.

Am continuat să fiu consilier la Casa de Pensii și Ajutoare, unde am fost numit imediat după revoluție, până în anul 2011, când mie și altor frați mai în vârstă ne-a fost aprobată cererea verbală pe care o exprimasem cu ceva timp înainte, de a fi înlocuiți cu frați mai tineri.

Cred că este bine ca frații mai în vârstă să dea întâietatea celor mai tineri în conducerea Bisericii. Nu spun că noi, cei mai în vârstă nu mai suntem de folos, însă puterile noastre sunt mai limitate. Nu mai putem face față la tot ce implică conducerea unei biserici. Dacă ne retragem în linia a doua nu înseamnă că trebuie să ne oprim din a sluji. Experiențele noastre în lucrarea Domnului îi pot ajuta pe cei tineri să fie mai buni și să facă mai puține greșeli. Sfaturile noastre și rugăciunile noastre pentru ei sunt foarte importante.

Moise a lăsat un urmaș înainte de a merge la Domnul, pe Iosua, iar poporul evreu a căutat să placă Domnului. Iosua nu a mentorat pe nimeni, nu a lăsat în urma lui un lider, iar după moartea lui poporul evreu s-a îndepărtat de Domnul.

Dumnezeu să vă lumineze pe fiecare și să vă dea înțelepciunea de a ști cum să procedați pentru binele bisericii.

Lucrarea de mentorare nu este ușoară, însă trebuie făcută. Domnul Isus ne-a învățat cum trebuie să fie un

mentor și cum trebuie să mentorăm. Să nu lăsăm în urma noastră pustiu, ci să lăsăm frați demni de a purta mai departe Cuvântul lui Dumnezeu.

„Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană, la venirea Domnului nostru, Isus Hristos” (1 Tes. 5:23).

Îndemnul meu pentru fiecare este „Iată de ce, zic, îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru, Isus Hristos, din care își trage numele orice familie, în ceruri și pe pământ, și-L rog ca, potrivit cu bogăția Slavei Sale, să vă facă să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul din lăuntru, așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca având rădăcina și temelie pusă în dragoste, să puteți pricepe împreună cu toți sfinții care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea; și să cunoașteți dragostea lui Hristos, care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu. Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi, a Lui să fie slava în Biserica și în Hristos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor! Amin!” (Efeseni 3:14-21)

Mulțumesc lui Dumnezeu pentru tot ce a lucrat în viața mea în toți acești ani, că mi-a păstrat mintea clară putând astfel să transmit adevărul despre tainele Scripturii, tainele vieții creștine, în viața de familie sau în societate, atât prin predici, cât și personal. Adeseori, frați din țară și din diaspora mă suna pentru a-mi cere sfatul în unele probleme bisericesti sau familiale, iar acest fapt mă bucură, deoarece mai pot încă să fiu de folos celor în nevoie.

„Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, care v-au vestit Cuvântul Lui Dumnezeu; uitați-vă cu băgare de seamă la sfârșitul felului lor de viață și urmați-le credința! Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!” (Evrei 13:7-8)